

LANDSFORENINGEN AF OPHOLDSSTEDER, BOTILBUD OG SKOLEBEHANDLINGSTILBUD
Skindergade 23, stuen · 1159 Kbh. K · tlf. 70 23 34 00 · fax 70 23 54 00 · e-mail los@los.dk

Folketingets Socialudvalg
Att. Udvalgsformand Christian H Hansen
Christiansborg
1240 København K

København den 13.12.2007.

Socialudvalget (2. samling)
SOU alm. del - Bilag 52
Offentligt

Anmodning om foretræde for Folketingets Socialudvalg

På baggrund af den aktuelle debat om hvad, der er gået galt i sagen om "Tønder-pigerne", skal jeg på vegne af LOS – Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud anmode om foretræde for Folketingets Socialudvalg for at fremlægge Landsforeningens bud på hvordan man kan styrke indsatsen for at sikre forholdene for anbragte børn og unge.

Når det gælder tilsynsvirksomhed i forhold til de anbragte børn og unge, mener LOS, at det er vigtigt, at være opmærksom på de forskellige roller, de to forskellige slags tilsyn har. Det generelle tilsyn med private opholdssteder ligger hos den kommune, hvori opholdsstedet ligger. Kommunen skal i henhold til Serviceloven føre tilsyn med, at opholdsstedet lever op til de vilkår, de er godkendt på grundlag af. I praksis bruges langt størstedelen af ressourcerne på kontrol og styring af opholdsstedernes økonomi, og kun en mindre del på det pædagogiske indhold. Det er her vigtigt at være opmærksom på, at beliggenhedskommunen fører tilsyn med opholdsstedet som helhed, ikke med de enkelte børn og unge. Omfanget og kvaliteten af dette tilsyn svinger meget rundt om i landets 98 kommuner.

Det individuelle tilsyn ligger hos den anbringende kommune, altså den kommune, hvor de anbragte børn og unge kommer fra. Det er den kommune, der løbende skal føre kontrol med og sikre, at anbragte børn og unge trives og udvikler sig i henhold til deres handleplan.

I anbringelsesreformen er der for de individuelle tilsyn fastsat et minimumskrav om et årligt tilsyn. Det er meget lavt sat i betragtning af de ofte komplicerede og dybt problematiske forhold, disse børn og unge kommer fra.

Især i forbindelse med nye anbringelser og sager af særlig karakter, bør den anbringende kommune udføre langt hyppigere tilsynsbesøg. Hvis barnets eller den unges sagsbehandler skal etablere den fortrolighed og tillid hos barnet, som er helt nødvendig, er det især i starten vigtigt med hyppigere tilsynsbesøg. Vel at mærke udført af den samme sagsbehandler, hvilket ofte er et problem med den store udskiftning af sagsbehandlere i børne- og familieafdelingerne.

Der er i øjeblikket ikke tegn på, at frekvensen af tilsynsbesøg er stigende – tværtimod. I de senere år har kommunerne opsagt halvdelen af de aftaler, de havde med familieplejeforeningerne, der på vegne af kommuner gennem deres kuratorer har ført omkring otte årlige tilsynsbesøg hos anbragte børn og unge. Kommunerne har selv overtaget opgaven, men kun de færreste har opretholdt det høje serviceniveau i form af tilstrækkelige tilsynsbesøg.

Uanset det drejer sig om det generelle eller det individuelle tilsyn er vigtig at have fokus på kvaliteten af tilsynet og ikke blot omfanget. Mere af det forkerte gør ikke tingene rigtige.

Akkreditering

LOS har de seneste tre år arbejdet på en akkrediteringsordning, som skal sikre, at medlemmerne lever op til en række kriterier for god kvalitet i arbejdet med udsatte børn, unge og voksne.

Akkreditering stiller blandt andet krav om en høj grad af åbenhed til stederne.

I forbindelse med projektet har 46 steder indsendt ansøgning om akkreditering, og de første 11 er netop godkendt. LOS vil i de kommende år gennemføre et omfattende akkrediteringsprojekt og dermed sikre, at dette kvalitetsstempel udbredes blandt de private tilbud.

Hvordan undgår vi disse sager

Det bliver desværre aldrig muligt fuldstændigt at undgå sager, det være sig i privat eller offentligt regi, men risikoen kan formindskes meget. Der, hvor det vil have størst virkning, er ved en styrkelse af kvaliteten af det individuelle tilsyn, hvor der etableres en god og tillidsfuld kontakt mellem det anbragte barn/ung og sagsbehandleren.

Man kunne også lytte til en gruppe tidligere anbragte børn og unge i Landsorganisationen TABUKA, hvor der arbejdes for at forbedre vilkårene for anbragte børn og unge. TABUKA foreslår bl.a., at alle anbragte skal have en kontaktperson, der følger dem under hele anbringelsen, uanset kommune- eller sagsbehandlerskift.

Desuden er det vigtigt med en afklaring af rollefordelingen mellem det individuelle og det generelle tilsyn.

Også det igangværende og kommende akkrediteringsprojekter vil medvirke til at styrke arbejdet med at sikre de anbragte børn og unge optimale muligheder for en god opvækst.

LOS håber at få lejlighed til at uddybe Landsforeningens overvejelser om en sikring af kvaliteten i indsatsen for de mest udsatte børn og unge over for udvalget. Ønskes yderligere oplysninger kan henvendelse rettes til undertegnede på tlf. 40 63 67 09.

Med venlig hilsen

Geert Jørgensen
Direktør